Lietas Nr. 19510072923
KA06-0121-25/15
ECLI:LV:ZAT:2025:1104.19510072923.4.S

Zemgales apgabaltiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Jēkabpilī 2025. gada 4. novembrī

Tiesa šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētājs Ramiro Grandāns,

tiesneši Elmārs Lenšs un Inese Belicka,

piedaloties prokurorei Ivitai Gailei,

aizstāvei Ausmai Rozenbergai,

atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu saistībā ar apsūdzētās /Persona A/, personas kods /Personas kods /, aizstāves zvērinātas advokātes Ausmas Rozenbergas un cietušā Valsts ieņēmumu dienesta /amats/ /Persona B/ apelācijas sūdzībām par Zemgales rajona tiesas 2024. gada 4. oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar pirmās instances tiesas spriedumu /Persona A/ atzīta par vainīgu un sodīta:

-) pēc Krimināllikuma 221.^{6} panta ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 15 dienām;

-) pēc Krimināllikuma 221.^{1} panta pirmās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi;

-) pēc Krimināllikuma 221.^{2} panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem;

-) pēc Krimināllikuma 233. panta otrās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 15 dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu galīgais sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības /Persona A/ noteikts, daļēji saskaitot par katru noziedzīgo nodarījumu noteikto sodu, brīvības atņemšana uz septiņiem mēnešiem 15 dienām.

Drošības līdzeklis /Persona A/ nav piemērots.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368. panta ceturto daļu /Persona A/ atbrīvota no procesuālo izdevumu 180*euro*samaksas par aizstāves Ausmas Rozenbergas darbu tiesā un nolemts tos segt no valsts līdzekļiem.

[2] /Persona A/ atzīta par vainīgu un sodīta par turpmāk norādītiem noziedzīgiem nodarījumiem.

[2.1] /Persona A/ mantkārīgā nolūkā nelielā apmērā realizēja tabakas izstrādājumus, kuri nav marķēti ar Latvijas Republikas akcīzes nodokļa markām.

/Persona A/ 2023. gada 17. aprīlī ap pulksten 11.06 savā dzīves vietā /Adrese / kontrolpirkuma laikā tīši, mantkārīgā nolūkā realizēja-pārdeva par 5,40*euro* kontrolpirkumu veicošajai personai divas cigarešu paciņas "Prince" – kopā 40 cigaretes –, kuras nebija marķētas ar Latvijas Republikas akcīzes nodokļa markām, kas atbilstoši likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 22. panta otrajai daļai un 23.[1] panta trešajai daļai atzīstams par nelielu apmēru.

/Persona A/ noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas rezultātā nodarīja Latvijas Republikai mantisku zaudējumu 5,44*euro* apmērā, ko sastāda nenomaksātais akcīzes nodoklis.

Šādas apsūdzētās darbības pirmās instances tiesa kvalificēja pēc Krimināllikuma 221.[6] panta.

[2.2] /Persona A/ izdarīja nelegāli izgatavota (ražota) alkoholiska dzēriena (nelikumīga alkoholiska dzēriena) realizāciju.

2023. gada 17. aprīlī ap pulksten 11.06 /Persona A/ savā dzīvesvietā /Adrese /, būdama persona, kurai nav licences alkoholisko dzērienu mazumtirdzniecībai un apzinoties, ka viņa realizē nelikumīgu alkoholisko dzērienu, mantkārīgā nolūkā tīši realizēja – par 5*euro* pārdeva – kriminālprocesā noskaidrotai personai 0,5 l tilpuma polimērmateriāla pudeli ar 480 ml nelegāli izgatavotu alkoholisku dzērienu, kas ir etilspirtu saturošs šķidrums ar specifisku spirta smaržu un stiprumu (spirta saturu) 36,8 % ar absolūtā spirta daudzumu 177 ml (0,177 l) un 0,5 litra tilpuma polimērmateriāla pudeli ar 470 ml nelegāli izgatavotu alkoholisku dzērienu, kas ir etilspirtu saturošs šķidrums ar specifisku spirta smaržu un stiprumu (spirta saturu) 37,3 % ar absolūtā spirta daudzumu 175 ml (0,175 1).

/Persona A/ noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas rezultātā nodarīja Latvijas Republikai mantisku zaudējumu 6,07*euro*, kas ir nenomaksātais akcīzes nodoklis.

Šādas apsūdzētās darbības pirmās instances tiesa kvalificēja pēc Krimināllikuma 221.[1] panta pirmās daļas.

[2.3] /Persona A/ glabāja nelegāli izgatavotus (ražotus) alkoholiskos dzērienus (nelikumīgus alkoholiskos dzērienus) ievērojamā apmērā.

No pirmstiesas kriminālprocesā nenoskaidrota laika līdz 2023. gada 17. aprīļa pulksten 16.50, kad tos kratīšanas laikā izņēma Valsts policijas darbinieki, /Persona A/ savā dzīves vietā /Adrese /, apzinoties savu darbību prettiesiskumu, glabāja nelegāli izgatavotus (ražotus) alkoholiskos dzērienus bez atbilstošas akcīzes nodokļa markas un bez to izcelsmi apliecinošiem dokumentiem ar kopējo tilpumu 30 950 ml jeb 30,95 litru un stiprumu (etilspirta saturu) robežās no 35,3 % līdz 88,8 % un tieši:

- 4690 mL etilspirtu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 87,8 % ar absolūtā spirta daudzumu 4118 mL, kas iepildīts 5 litru tilpuma polimērmateriāla pudelē;

- 4920 mL etilspirtu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 87,8 % ar absolūtā spirta daudzumu 4320 mL, kas iepildīts 5 litru tilpuma polimērmateriāla pudelē;

- 5000 mL etilspirtu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 87,8 % ar absolūtā spirta daudzumu 4390 mL, kas iepildīts 5 litru tilpuma polimērmateriāla pudelē;

- 1700 mL etilspirtu ar stiprumu (spirta saturu) 88,8 % ar absolūtā spirta daudzumu 1510 mL, kas iepildīts 1,7 litru tilpuma polimērmateriāla pudelē;

- 450 mL etilspirta saturošu šķidrumu ar stiprumu 37,1 % ar absolūtā spirta daudzumu 167 mL, kas iepildīts 0,5 litra tilpuma polimērmateriāla pudelē;

- 490 mL etilspirta saturošu šķidrumu ar stiprumu 35,5 % ar absolūtā spirta daudzumu 174 mL, kas iepildīts 0,5 litra tilpuma polimērmateriāla pudelē;

- 480 mL etilspirtu saturošu šķidrumu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 35,8 % ar absolūtā spirta daudzumu 172 mL, kas iepildīts 0,5 litru tilpuma polimērmateriāla pudelē;

- 500 mL etilspirtu saturošu šķidrumu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 35,2 % ar absolūtā spirta daudzumu 176 mL, kas iepildīts 0,5 litru tilpuma polimērmateriāla pudelē;

- 500 mL etilspirtu saturošu šķidrumu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 36,1 % ar absolūtā spirta daudzumu 181 mL, kas iepildīts 0,5 litru tilpuma stikla pudelē;

- 500 mL etilspirtu saturošu šķidrumu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 36,1 % ar absolūtā spirta daudzumu 181 mL, kas iepildīts 0,5 litru tilpuma stikla pudelē;

- 490 mL etilspirtu saturošu šķidrumu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 36,1 % ar absolūtā spirta daudzumu 177 mL, kas iepildīts 0,5 litru tilpuma stikla pudelē;

- 490 mL etilspirtu saturošu šķidrumu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 35,8 % ar absolūtā spirta daudzumu 175 mL, kas iepildīts 0,5 litru tilpuma stikla pudelē;

- 490 mL etilspirtu saturošu šķidrumu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 35,8 % ar absolūtā spirta daudzumu 175 mL, kas iepildīts 0,5 litru tilpuma stikla pudelē;

- 490 mL etilspirtu saturošu šķidrumu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 35,8 % ar absolūtā spirta daudzumu 175 mL, kas iepildīts 0,5 litru tilpuma stikla pudelē;

- 500 mL etilspirtu saturošu šķidrumu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 36,2 % ar absolūtā spirta daudzumu 181 mL, kas iepildīts 0,5 litru tilpuma stikla pudelē;

- 490 mL etilspirtu saturošu šķidrumu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 35,8 % ar absolūtā spirta daudzumu 175 mL, kas iepildīts 0,5 litru tilpuma stikla pudelē;

- 500 mL etilspirtu saturošu šķidrumu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 35,8 % ar absolūtā spirta daudzumu 179 mL, kas iepildīts 0,5 litru tilpuma stikla pudelē;

- 490 mL etilspirtu saturošu šķidrumu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 35,5 % ar absolūtā spirta daudzumu 174 mL, kas iepildīts 0,5 litru tilpuma stikla pudelē;

- 690 mL etilspirtu saturošu šķidrumu ar stiprumu (spirta saturu) 36,6 % ar absolūtā spirta daudzumu 253 mL, kas iepildīts 0,7 litru tilpuma stikla pudelē;

- 690 mL etilspirtu saturošu šķidrumu ar stiprumu (spirta saturu) 36,6 % ar absolūtā spirta daudzumu 253 mL, kas iepildīts 0,7 litru tilpuma stikla pudelē;

- 730 mL etilspirtu saturošu šķidrumu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 36,2 % ar absolūtā spirta daudzumu 264 mL, kas iepildīts 0,75 litru tilpuma stikla pudelē;

- 720 mL etilspirtu saturošu šķidrumu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 36,2 % ar absolūtā spirta daudzumu 261 mL, kas iepildīts 0,75 litru tilpuma stikla pudelē;

- 1000 mL etilspirta saturošu šķidrumu ar stiprumu 37,5 % ar absolūtā spirta daudzumu 375 mL, kas iepildīts 1 litra tilpuma stikla pudelē;

- 280 mL etilspirta saturošu šķidrumu ar stiprumu 37,1 % ar absolūtā spirta daudzumu 104 mL, kas iepildīts 0,28 litra tilpuma polimērmateriāla pudelē;

- 280 mL etilspirta saturošu šķidrumu ar stiprumu 37,5 % ar absolūtā spirta daudzumu 105 mL, kas iepildīts 0,28 litra tilpuma polimērmateriāla pudelē;

- 230 mL etilspirtu saturošu šķidrumu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 35,3 % ar absolūtā spirta daudzumu 81 mL, kas iepildīts 0,25 litru tilpuma stikla pudelē;

- 240 mL etilspirtu saturošu šķidrumu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 35,3 % ar absolūtā spirta daudzumu 85 mL, kas iepildīts 0,25 litru tilpuma stikla pudelē;

- 240 mL etilspirta saturošu šķidrumu ar stiprumu 36,2 % ar absolūtā spirta daudzumu 87 mL, kas iepildīts 0,275 litra tilpuma stikla pudelē;

- 240 mL etilspirtu saturošu šķidrumu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 35,3 % ar absolūtā spirta daudzumu 85 mL, kas iepildīts 0,25 litru tilpuma stikla pudelē;

- 240 mL etilspirtu saturošu šķidrumu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 35,3 % ar absolūtā spirta daudzumu 85 mL, kas iepildīts 0,25 litru tilpuma stikla pudelē;

- 250 mL etilspirtu saturošu šķidrumu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 35,6 % ar absolūtā spirta daudzumu 89 mL, kas iepildīts 0,275 litru tilpuma stikla pudelē;

- 240 mL etilspirtu saturošu šķidrumu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 35,8 % ar absolūtā spirta daudzumu 86 mL, kas iepildīts 0,275 litru tilpuma stikla pudelē;

- 240 mL etilspirtu saturošu šķidrumu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 35,3 % ar absolūtā spirta daudzumu 85 mL, kas iepildīts 0,275 litru tilpuma stikla pudelē;

- 240 mL etilspirtu saturošu šķidrumu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 35,8 % ar absolūtā spirta daudzumu 86 mL, kas iepildīts 0,275 litru tilpuma stikla pudelē;

- 250 mL etilspirtu saturošu šķidrumu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 35,6 % ar absolūtā spirta daudzumu 89 mL, kas iepildīts 0,275 litru tilpuma stikla pudelē;

- 230 mL etilspirtu saturošu šķidrumu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 35,3 % ar absolūtā spirta daudzumu 81 mL, kas iepildīts 0,275 litru tilpuma stikla pudelē;

- 250 mL etilspirtu saturošu šķidrumu ar gaistošo piemaisījumu izopropanolu un stiprumu (spirta saturu) 35,3 % ar absolūtā spirta daudzumu 88 mL, kas iepildīts 0,275 litru tilpuma stikla pudelē;

- 270 mL etilspirta saturošu šķidrumu ar stiprumu 37,0 % ar absolūtā spirta daudzumu 100 mL, kas iepildīts 0,35 litra tilpuma stikla pudelē;

- 230 mL etilspirta saturošu šķidrumu ar stiprumu 37,4 % ar absolūtā spirta daudzumu 86 mL, kas iepildīts 0,35 litra tilpuma stikla pudelē.

Kopumā /Persona A/ glabāja 30 950 ml jeb 30,95 1 nelikumīgu alkoholisko dzērienu ar kopējo absolūtā spirta daudzumu 19 628 ml jeb 19,628 1, kas saskaņā ar likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 23.[1] panta otro daļu atzīstami par ievērojamu apmēru, jo glabājamo nelikumīgo alkoholisko dzērienu daudzums pārsniedz 10 litru absolūtā spirta.

Ar savām darbībām /Persona A/ pārkāpa likuma "Par akcīzes nodokli" 33. panta otrās un trešās daļas prasības, kas nosaka, ka Latvijas Republikā aizliegts ražot, izmantot, pārstrādāt, uzglabāt, pārvietot un realizēt alkoholiskos dzērienus, par kuriem nav samaksāts akcīzes nodoklis un kuri nav marķēti ar akcīzes nodokļa markām, kā arī Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9. panta pirmās daļas prasības, kas nosaka, ka alkoholisko dzērienu ražošana mājas apstākļos, izejvielu sagatavošana, iegāde vai uzglabāšana alkoholisko dzērienu izgatavošanai mājas apstākļos ir aizliegta, un minētā likuma 9. panta trešās daļas 1. punkta prasības, kas nosaka, ka

personai, kurai nav šā likuma 3. panta pirmajā vai septītajā daļā noteiktās licences, aizliegts uzglabāt un pārvadāt alkoholiskos dzērienus bez akcīzes nodokļa markām, izņemot šā panta ceturtajā daļā noteiktos gadījumus.

/Persona A/ prettiesisko darbību rezultātā Latvijas Republikai nodarīts mantisks zaudējums 338,39*euro*apmērā, ko veido nenomaksātā akcīzes nodokļa summa par /Persona A/ glabātajiem nelikumīgiem alkoholiskajiem dzērieniem 30,95 l ar absolūtā spirta daudzumu 19,628 l.

Šādas apsūdzētās darbības pirmās instances tiesa kvalificēja pēc Krimināllikuma 221.^{2} panta pirmās daļas.

[2.4] /Persona A/ izdarīja šaujamieroča munīcijas iegādāšanos, glabāšanu bez attiecīgas atļaujas.

/Persona A/ kriminālprocesā precīzi nenoskaidrotā laikā un apstākļos iegādājās bez attiecīgas atļaujas vienu derīgu šaušanai vītņstobra šaujamieroču munīciju – rūpnieciski izgatavotu 7,62 x 51-mm NATO 1954. g. parauga patronu. Minēto patronu /Persona A/ bez attiecīgas atļaujas glabāja savā dzīves vietā /Adrese / līdz 2023. gada 17. aprīļa pulksten 16.50, kad izmeklēšanas darbības rezultātā munīciju izņēma Valsts policijas amatpersonas.

Šādas apsūdzētās darbības pirmās instances tiesa kvalificēja pēc Krimināllikuma 233. panta otrās daļas.

[3] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu pirmās instances tiesā pierādījumu pārbaude daļā par apsūdzētajai /Persona A/ celto apsūdzību pēc Krimināllikuma 221.^{6} panta, 221.^{1} panta pirmās daļas un 221.^{2} panta pirmās daļas netika izdarīta, jo apsūdzētā tiesas izmeklēšanas laikā savu vainu atzina pilnībā un izteica lūgumu tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi neizdarīt. Pierādījumu pārbaude tika izdarīta apsūdzības daļā pēc Krimināllikuma 233. panta otrās daļas.

[4] Apelācijas sūdzību iesniedza apsūdzētās aizstāve A. Rozenberga, lūdzot atcelt Zemgales rajona tiesas 2024. gada 4. oktobra spriedumu daļā par /Persona A/ apsūdzību pēc Krimināllikuma 233. panta otrās daļas, taisot šajā daļā jaunu nolēmumu, attaisnojot un atzīstot /Persona A/ par nevainīgu, bet pārējā daļā mīkstināt viņai sodu pēc Krimināllikuma 221.^{6} panta, 221.^{1} panta pirmās daļas, 221.^{2} panta pirmās daļas un galīgo sodu.

Aizstāves apelācijas sūdzībā minēti turpmāk norādīti argumenti.

[4.1] Aizstāve uzskata, ka sods pēc Krimināllikuma 221.^{6} panta, 221.^{1} panta pirmās daļas un 221.^{2} panta pirmās daļas ir pārāk bargs, jo apsūdzētā savu vainu atzina pilnībā un lūdza tiesu lietu izskatīt bez pierādījumu pārbaudes tiesas sēdē, nožēloja izdarīto.

[4.2] Apsūdzībā pēc Krimināllikuma 233. panta otrās daļas /Persona A/ savu vainu neatzina un norādīja, ka nav ne iegādājusies, ne ar nodomu glabājusi šaujamieroča munīciju. Apsūdzētā nav pievērsusi nekādu uzmanību vienai ļoti vecai patronai, kas bijusi palikusi pēc viņas vīra nāves viņas dzīves vietā /Adrese /, iemesta vecā māla vāzē, kur to izņēmuši Valsts policijas darbinieki veiktās kratīšanas laikā 2023. gada 17. aprīlī, jo neko no šaujamieroču lietām nesaprotot un par tiem nekad neesot interesējusies, par patronas nešanu uz policiju neesot iedomājusies un nezinājusi, ka par tās atrašanos viņas dzīves vietā viņu var apsūdzēt un atzīt par noziedznieci. /Persona A/ nav ar nodomu glabājusi to patronu, un, uzzinot, ka tā bijusi sprādziena bīstama, pat priecājas, ka tā ir izņemta un iznīcināta, bet /Persona A/ uzskata, ka viņa apsūdzēta pilnīgi nepamatoti, jo viņas nodarījumā nav noziedzīga nodarījuma sastāva – subjektīvās puses, jo apsūdzētajai nav bijis nodoma izdarīt šādu noziegumu.

[5] Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza cietušā Valsts ieņēmumu dienesta /amats/ /Persona B/, lūdzot atcelt pirmās instances spriedumu daļā par kaitējuma kompensācijas piedziņu un taisīt šajā daļā jaunu nolēmumu, piedzenot no /Persona A/ zaudējumus 349,90*euro* par labu valstij.

Sūdzībā minēti turpmāk norādīti argumenti.

[5.1] /Persona A/ ir celta apsūdzība par nelikumīgu alkoholisko dzērienu ar 0,352 litriem kopējā absolūtā spirta daudzuma realizāciju, nelikumīgu alkoholisko dzērienu ar 19,628 litriem absolūtā spirta daudzuma

glabāšanu, kā arī par 40 gab. cigarešu bez Latvijas Republikas akcīzes nodokļu markām uzglabāšanu, kā rezultātā valsts budžetam radīts mantisks zaudējums kopumā 349,90*euro*.

[5.2] Austrumzemgales prokuratūras prokurores I. Gailes 2024. gada 12. marta lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai norādīts, ka apsūdzētā atzīst Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) pieteikto kaitējuma kompensāciju 349,90*euro*. Tāpat prokurore ir atzinusi kā atbildību mīkstinošo apstākli faktu, ka /Persona A/ labprātīgi atlīdzinājusi cietušajam ar noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu.

Lietā ir pierādīts /Persona A/ vainīgums viņai celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 221.^{6} panta, 221.^{1} panta pirmās daļas un 221.^{2} panta pirmās daļas, tāpēc apsūdzētā ir sodāma, taisot notiesājošu spriedumu.

Vienlaikus pirmās instances tiesa ir norādījusi, ka 2024. gada 4. martā /Persona A/ ir pilnībā atlīdzinājusi Latvijas Republikai radīto kaitējumu 349,90*euro*, ko apstiprina maksājuma orderis (*lietas 132. lapa*).

[5.3] VID, izvērtējot tā rīcībā esošo informāciju par valsts budžeta kontā saņemtiem maksājumiem krimināllietā Nr. 19510072923 līdz 2024. gada 4. oktobrim (sprieduma sastādīšanas dienai) pieteiktās kaitējuma kompensācijas segšanai, ir konstatējis, ka valsts budžeta kontā /konta numurs/ nav saņemts maksājums par kaitējuma kompensāciju.

Ministru kabinetā 2023. gada 3. oktobrī tika izdoti noteikumi Nr. 553 “Nenodokļu ieņēmumu ieskaitīšanas valsts pamatbudžeta ieņēmumos un atmaksas kārtība”, kas stājās spēkā 2024. gada 1. janvārī. Noteikumu mērķis ir pilnveidot nenodokļu maksājumu atpazīšanas un budžetā ieskaitīšanas procesu, kā arī mazināt kļūdaini veikto maksājumu skaitu.

Noteikumi paredz, ka no 2024. gada 1. janvāra pamatbudžeta ieņēmumu konts, kas bija atvērts līdz 2023. gada 31. decembrī minētajiem nenodokļu veidiem, tika slēgts un nenodokļu maksājumi šobrīd jāieskaita maksājumus administrējošās institūcijas jaunizveidotajā kontā Valsts kasē.

Ievērojot minēto, valsts budžeta konts /konta numurs/ (maksājuma saņēmējs Valsts kase, reģistrācijas Nr. 90000050138, BIC kods TRELLV22) tika slēgts un šobrīd kriminālprocesā pieteikto kaitējuma kompensāciju atlīdzināšanai valsts budžetā (saistībā ar VID kā cietušās – Latvijas Republikas – kaitējuma kompensācijas pieteikumiem) VID Valsts kasē ir atvēris šim mērķim speciāli paredzētu kontu /konta numurs/.

Par minēto faktu VID ir informējis gan Valsts policiju, gan prokuratūras iestādes, gan vispārējās jurisdikcijas tiesas.

Atbilstoši VID rīcībā esošajai informācijai, /Persona A/ valsts budžetam radītā mantiskā zaudējuma summu bija ieskaitījusi Valsts kases kontā, kas ir slēgts.

Ņemot vērā, ka apsūdzētā /Persona A/ maksājumu veica 2024. gada 4. martā, ir secināms, ka kaitējuma kompensācijas maksājums bija jāveic Valsts kases kontā /konta numurs/.

Gadījumā, ja kaitējuma kompensācija tiek iemaksāta nepareizajā Valsts kases kontā vai kontā, kurš vairāk nepastāv (ir slēgts), maksājuma veicējam nekavējoties tiek atgriezta iemaksātā summa. Attiecīgi, ja /Persona A/ ir veikusi maksājumu 2024. gada 4. martā, taču tas nav ticis veikts kontā /konta numurs/, tad pārskaitītā summa ir atgriezta /Persona A/ bankas kontā, no kura tika veikts maksājums.

Tādējādi no /Persona A/ VID pieteiktās kaitējuma kompensācijas segšanai krimināllietā Nr. 19510072923 nav saņemts neviens maksājums un pieteiktā kaitējuma kompensācija nav segta.

[5.4] VID pārstāvja mēģinājumi risināt radušos situāciju ar /Persona A/ par kaitējuma kompensācijas ieskaitīšanu aktuālajā Valsts kases kontā nav bijuši veiksmīgi, /Persona A/ nav vēlējusies sadarboties ar cietušā pārstāvi.

VID ir tiesības prasīt par labu valsts budžetam piedzīt ar noziedzīgu nodarījumu valstij nodarītos zaudējumus.

[6] Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētā /Persona A/ un aizstāve A. Rozenberga aizstāves iesniegto apelācijas sūdzību uzturēja pilnā apjomā, cietušās sūdzību neatzina.

[7] Cietušās pārstāvis apelācijas sūdzību uzturēja, aizstāves sūdzību lūdza noraidīt.

[8] Prokurore norādīja, ka aizstāves apelācijas sūdzība nav pamatota, tā ir noraidāma, bet cietušās apelācijas sūdzība ir pamatota un pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par kaitējuma kompensācijas piedziņu.

Motīvu daļa

[9] Noklausījusies apsūdzētās liecību, aizstāves, cietušās pārstāvja un prokurores viedokļus, pārbaudījusi krimināllietas materiālus, izvērtējusi apelācijas sūdzību argumentus, Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka aizstāves apelācijas sūdzība kā nepamatota ir noraidāma, bet cietušā Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzība apmierināma.

[10] Apelācijas instances tiesa nekonstatē tādus apstākļus, ka varētu būt par pamatu apšaubīt pirmās instances tiesas atzinumus par apsūdzētās vainīgumu Krimināllikuma $221.^{6}$ pantā, Krimināllikuma $221.^{1}$ panta pirmajā daļā, Krimināllikuma $221.^{2}$ panta pirmajā daļā un Krimināllikuma 233. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā un pierādījumu novērtējumu, līdz ar to apelācijas instances tiesa pievienojas pirmās instances tiesas atzinumiem par apsūdzētās vainīgumu, un, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 564. panta sesto daļu, pilnībā neatkārto pirmās instances tiesas spriedumā norādītos pierādījumus un atzinumus.

[11] Apelācijas instances tiesa ņem vērā, ka apsūdzētā /Persona A/ pirmās instances tiesā savu vainu atzina daļēji, proti, atzina, ka glabājusi viņas dzīvoklī /Adrese / atrasto un izņemto vienu patronu, taču neatzina, ka viņa to būtu iegādājusies.

[11.1] Pirmās instances tiesa pareizi, atsaucoties uz krimināltiesību doktrīnā pausto atziņu, ka Krimināllikuma 233. pantā norādīto nozieguma priekšmetu iegādāšanās ir jebkāda iegūšana īpašumā vai valdījumā, piemēram, pērkot, mainot, saņemot kā ķīlu vai dāvinājumu, piesavinoties kā atrastu mantu, kas izgājusi no kādas citas personas tiesiska vai prettiesiska valdījuma u.tml. (sal. *U. Krastiņš, V. Liholaja. Krimināltiesības. Sevišķā daļa. Mācību grāmata. Ceturtais papildinātais izdevums. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2025, 726. lpp.*).

Zemgales apgabaltiesa ņem vērā, ka nevar priekšmetu glabāt, ja tas nav iegūts, jo no sākuma priekšmetu iegūst, tad to turpina glabāt.

[11.2] Pirmās instances tiesa pareizi konstatējusi, ka apsūdzētā /Persona A/ iegādājās un glabāja šaujamieroča munīciju, kā tas fiksēts aizdomās turētās aizturēšanas protokolā (*lietas 63. lapa*) un ballistiskās ekspertīzes atzinumā (*lietas 48.-49. lapa*).

[11.3] Nepamatots ir apelācijas sūdzībā minētais arguments, ka apsūdzētās rīcībā nav noziedzīgā nodarījuma sastāva, proti, subjektīvās puses.

[11.3.1] To, ka apsūdzētā apzinājās, ka bez attiecīgas atļaujas iegādājās un glabāja šaujamieroča munīciju, apstiprinās ar apsūdzētās liecībām pirmstiesas kriminālprocesā (*lietas 62., 117. lapa*) un pirmās instances tiesā (*lietas 155.-157., 163. lapa*), kurā apsūdzētā atzina, ka tiešām kratīšanas laikā viņas dzīvoklī tika atrasta un izņemta viena patrona. Šo patronu 80 gados no dienesta padomju armijā bija atvedis viņas dzīvesbiedrs un pēc viņa nāves 2016. gadā šī patrona palikusi istabā, mālā vāzē, to glabājusi kā piemiņu no vīra.

Apelācijas instances tiesā apsūdzētā uzturēja spēkā iepriekš minētās liecības.

[11.3.2] Tas, ka apsūdzētā saprata, ka šaujamieroča munīciju nedrīkst izmest atkritumos, jo tā ir sprādzienbīstama, liecina, ka viņa apzinājās, ka viņas valdījumā ir nonācis aizliegts priekšmets, kam nepieciešama

speciālā atļauja.

[11.3.3] Zemgales apgabaltiesa nepiedod ticamību apsūdzētās liecībām par to, ka viņa nezināja, ka munīciju ir jānodod Valsts policijā, jo vispārzināms ir fakts, ka par jebkuru aizliegta priekšmeta atrašanu jāziņo Valsts policijai. Līdz ar ko apsūdzētās liecības par šiem apstākļiem vērtējamas kā vēlme izvairīties no atbildības un soda.

[11.4] Zemgales apgabaltiesa līdzīgi pirmās instances tiesai atzīst, ka lietā iegūtie pierādījumi ir attiecināmi, pieļaujami un ticami. Ar lietā esošajiem pierādījumiem ārpus saprātīgām šaubām ir pierādīts, ka apsūdzētā /Persona A/ /Persona A/ izdarīja šaujamieroča munīcijas iegādāšanos, glabāšanu bez attiecīgas atļaujas un par to ir sodāma pēc Krimināllikuma 233. panta otrās daļas.

[12] Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otro un trešo daļu tiesa, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgās personību, bet, nosakot soda mēru, – atbildību pastiprinošos un mīkstinošos apstākļus.

Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā noteikts, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Izvērtējusi apsūdzētajai /Persona A/ pirmās instances tiesas noteikto sodu, Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka ir ievēroti un pareizi piemēroti Krimināllikuma 46. pantā ietvertie soda noteikšanas vispārīgie principi, un sods noteikts atbilstoši Krimināllikuma 35. pantā definētajam soda mērķim.

Pirmās instances tiesa ir izvērtējusi visus apstākļus, kam ir būtiska nozīme individualizēta un taisnīga soda noteikšanā.

[12.1] Pirmās instances tiesa pareizi konstatējusi, ka saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu apsūdzētās četri izdarītie noziedzīgi nodarījumi klasificēti kā mazāk smagi noziegumi.

[12.2] Saskaņā ar Krimināllikuma47. panta pirmās daļas 3. punktu par apsūdzētās /Persona A/ atbildību mīkstinošu apstākli pirmās instances tiesa atzinusi to, ka apsūdzētā ir labprātīgi atlīdzinājusi cietušajai – valstij, ar noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu. Taču apelācijas instances tiesas ieskatā tas ir izdarīts priekšlaicīgi, paļaujoties uz apsūdzētās iesniegto maksājuma uzdevumu, bet maksājums ir izdarīts nepareizā kontā. Secināms, ka kaitējums nav atlīdzināts, tāpēc konkrētajā gadījumā to nevar atzīt par atbildību mīkstinošo apstākli, līdz ar ko šis atbildību mīkstinošai apstāklis ir izslēdzams.

Vienlaikus Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par /Persona A/ atbildību mīkstinošo apstākli atzīstams tas, ko pirmās instances tiesa nav norādījusi, ka viņa atzinusi savu vainu noziedzīgajos nodarījumos pēc Krimināllikuma221.^{6} panta, 221.^{1} panta pirmās daļas un 221.^{2} panta pirmās daļas un nožēlojusi izdarīto.

Tā kā apelācijas instances tiesa līdzīgi pirmās instances tiesai apsūdzētajai /Persona A/ konstatē tikai vienu atbildību mīkstinošo apstākli, tad nav pamats mīkstināt apsūdzētajai sodu.

[12.4] Saskaņā ar Krimināllikuma 48. pantu pirmās daļas 11. punktu par apsūdzētās atbildību pastiprinošu apstākli noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā pēc Krimināllikuma 221.^{6} panta, 221.^{1} panta pirmās daļas un 221.^{2} panta pirmās daļas pamatoti atzīts tas, ka noziedzīgie nodarījumi izdarīti mantkārīgu tieksmju dēļ.

[12.5] Vērtējot apsūdzētās /Persona A/ /Persona A/ personību, pirmās instances tiesa ņēmusi vērā, ka uz krimināllietas iztiesāšanas brīdi pirmajā instancē /Persona A/ ir 59 gadi, viņai ir vidējā izglītība, nav apgādājamu personu, nestrādā, ir 3. grupas invalīde, saņem invaliditātes pensiju 192*euro*, ir deklarēta dzīvesvieta. Iepriekš sodīta divas reizes, taču sodāmības dzēstas. Citas jaunas apsūdzētās personību raksturojošas ziņas apelācijas instances tiesā nav saņemtas.

[12.6] Aizstāves sūdzībā norādīts, ka pirmās instances tiesa apsūdzētajai ir noteikusi pārāk bargu sodu pēc Krimināllikuma 221.^{6} panta, Krimināllikuma 221.^{1} panta pirmās daļas un Krimināllikuma 221.^{2} panta pirmās daļas, kam apgabaltiesa nepiekrīt.

Izvērtējusi pirmās instances tiesas par katru noziedzīgu nodarījumu apsūdzētajai /Persona A/ /Persona A/ noteikto sodu, Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir izvērtējusi visus apstākļus, kam ir būtiska nozīme individualizēta un taisnīga soda noteikšanā.

Apsūdzētās dzīves gājums, proti, iepriekšējie krimināls odi un administratīvie sodi (*lietas 75.-79. lapa*), neskatoties uz to, ka tie dzēsti, liecina, ka viņa ir noziedzniece profesionāle (kriminoloģijas aspektā), jo viņa specializējas noziedzīgu nodarījumu tautsaimniecībā izdarīšanā (ar akcīzes nodokli apliekamo preču aprites noteikumu pārkāpšanā), konkrēti tabakas izstrādājumu nelikumīgā uzglabāšanā un realizācijā un alkoholisko dzērienu izgatavošanā un realizācijā. Apsūdzētajai vērojami noturīgi pret sabiedriskām vērtībām vērsti uzskati un izveidojusies ļoti negatīva orientācija. Šajā sakarā Zemgales apgabaltiesa ņem vērā arī tiesību doktrīnā izteiktās atziņas, ka noziedzniekiem, kas specializējas mantiskos noziegumos, piemīt visnoturīgākais MOS (*modus operandi system*), un proti – viņi izdara noziegumus ar vienu un to pašu paņēmienu un vienā un tajā pašā veidā (sal. *Kriminālistika. Trešā daļa. Kriminālistiskā metodika. Mācību grāmata. Autoru grupa profesora A. Kavaliera vadībā. – Rīga: Latvijas Policijas akadēmijas izdevums, 1998, 75. lpp.*).

Tā kā iepriekš apsūdzētā /Persona A/ sodīta ar nosacītu sodu, taču piemērotie sodi viņu neatturēja no jaunu analoģisku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, secināms, ka no iepriekšējiem sodiem viņa nav izdarījusi pozitīvus secinājumus un nav pilnībā labojusies. Tādēļ apelācijas instances tiesa piekrīt pirmās instances tiesas atziņai, ka sodi, kas izciešami sabiedrībā, konkrētajā gadījumā nesasniegs soda mērķi, tiesai nav pārliecības, ka viņa turpmāk neizdarīs noziedzīgus nodarījumus.

Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti apsūdzētajai /Persona A/ par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 221.^{6} panta noteikusi sodu – īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 15 dienām, pēc Krimināllikuma 221.^{1} panta pirmās daļas – īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi, pēc Krimināllikuma 221.^{2} panta pirmās daļas – brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem, savukārt pēc Krimināllikuma 233. panta otrās daļas – īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 15 dienām. Pirmās instances tiesa par katru noziedzīgo nodarījumu noteiksi brīvības atņemšanas sodu, kas pietuvināts sankcijas minimālajai robežai, ir samērīgs un taisnīgs un nav pamata to mīkstināt.

[13] Nosakot galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu, pirmās instances tiesa atzinusi par iespējamu piemērot daļēju sodu saskaitīšanas principu, tā izvēloties apsūdzētajai /Persona A/ labvēlīgu sodu saskaitīšanas veidu.

Zemgales apgabaltiesa uzskata, ka daļēja sodu saskaitīšana nodrošina soda individualizāciju par katru izdarīto noziedzīgo nodarījumu, un sodu – brīvības atņemšana uz 7 mēnešiem un 15 dienām – nevar uzskatīt par bargu. Tas ir taisnīgs sods par konkrētos apstākļos izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem, un tā mīkstināšanai nav pamata.

[14] No lietas materiāliem redzams, ka lietā cietušās (Valsts) pārstāvis pieteicis mantiskā kaitējuma kompensāciju 349,90 *euro* (*lietas 28.-30. lapa*). Šis fakts lietā nav apstrīdēts.

[14.1] No lietā iesniegtā maksājuma ordera redzams, ka apsūdzētā 2024. gada 4. martā valsts budžeta kontā /konta numurs/ ieskaitījusi 349,90*euro* (*lietas 132. lapa*).

[14.2] No apelācijas sūdzības un cietušās pārstāvja paskaidrojumiem apelācijas instances tiesā izriet,ka valsts budžeta konts /konta numurs/ (maksājuma saņēmējs Valsts kase, reģistrācijas Nr. 90000050138, BIC kods TRELLV22) tika slēgts un kopš 2024. gada 1. janvāra krimināl procesā pieteikto kaitējuma kompensāciju atlīdzināšanai valsts budžetā (saistībā ar VID kā cietušās – Latvijas Republikas – kaitējuma kompensācijas pieteikumiem) VID Valsts kasē atvērts šim mērķim speciāli paredzēts konts /konta numurs/. Tādējādi secināms, ka kaitējuma kompensācija nav atlīdzināta, jo apsūdzētā kaitējuma kompensāciju pārskaitījusi uz slēgtu kontu.

Jāņem vērā, ka kļūdaini samaksāto naudu apsūdzētā var saņemt atpakaļ, ja viņa vērsīsies pie iestādes, ar kuras starpniecību veica maksājumu, konkrētajā gadījumā Latvijas Pastā.

Vienlaikus apelācijas instances tiesa ņem vērā, ka pirmās instances tiesa, paļaujoties uz cietušās pieteikumā minēto, prokurores viedokli un iesniegtajiem maksājuma dokumentiem, priekšlaicīgi atzina, ka kaitējums ir atlīdzināts. Šajā sakarā jāņem vērā arī tas, ka pirmās instances tiesā nepiedalījās cietušās pārstāvis, kurš tiesu būtu informējis, ka kaitējums nav atlīdzināts, jo pēc pieteikuma iesniegšanas ir mainījies konta numurs.

[14.4] Apelācijas instances tiesā cietušās pārstāvis liecināja, ka apsūdzētā /Persona A/ ir atlīdzinājusi kaitējuma kompensāciju 215,23*euro*, tāpēc uzturēja spēkā kaitējuma kompensāciju neatlīdzinātajā daļā – 134,67 *euro*.

[14.5] Apsūdzētā apelācijas instances tiesā atzina, ka viņa ir daļu atlīdzinājusi, bet nevar iesniegt tiesai maksājuma dokumentu.

[14.6] Tiesai nav pamata apšaubīt VID aprēķināto akcīzes nodokļu aprēķināšanas apmēru, jo šis aprēķins atbilst likuma „Par akcīzes nodokli" 4. panta pirmās daļas 2. punkta, 3. panta sestās daļas, 12. panta pirmās daļas 5. punkta, 13. panta $1.^1$ daļas, 22. panta ceturtās daļas 3. punkta un $4.^1$ daļas nodokļa aprēķina likmei.

Jāņem vērā arī Civillikuma 1779. pants, kas noteic, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību ir nodarījis. Apsūdzētās /Persona A/izdarītās noziedzīgās darbības ir tiešā cēloņsakarībā ar valstij nodarītajiem mantiskajiem zaudējumiem par nenomaksāto akcīzes nodokli un pievienotās vērtības nodokli par nelikumīgu tabakas izstrādājumu un alkoholisko dzērienu apriti.

Civillikuma 1792. pants noteic, ja zaudējumu atlīdzības prasījums izriet nevis no līgumiskas saistības pārkāpuma, bet no darbības, kas pati par sevi bijusi prettiesīga, tad zaudējuma vērtējums samērojams ar priekšmeta vērtību zaudējuma nodarīšanas laikā.

Līdz ar to pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par kaitējuma kompensācijas nenoteikšanu, un no apsūdzētās /Persona A/ valsts labā piedzenama neatlīdzinātā kaitējuma kompensācija134,67 *euro*, nosakot labprātīgas atlīdzināšanas termiņu – 30 dienas no nolēmuma spēkā stāšanās dienas un pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu (Kriminālprocesa likuma 528. panta pirmās daļas 9. punkts).

[15] Kriminālprocesa likuma 368. panta ceturtā daļa noteic, ka procesuālos izdevumus sedz no valsts līdzekļiem, ja persona, no kuras tie piedzenami, ir maznodrošināta vai trūcīga. No minētās normas izriet, ka tiesai jākonstatē, ka apsūdzētā ir maznodrošināta vai trūcīga.

[15.1] Pēc nozīmējuma apelācijas instances tiesā, lai nodrošinātu apsūdzētās /Persona A/ Satversmes 92. panta pirmajā un ceturtajā teikumā nostiprinātās tiesības uz advokāta palīdzību, tika uzaicināta aizstāve,zvērināta advokāte A. Rozenberga, kurai no valsts budžeta izmaksājami 240*euro* (*lietas 186., 222. lapa*).

[15.2] Pirmās instances tiesa, pamatojoties uz lietā iesniegto /Struktūrvienība/ Sociālā dienesta izziņu par to, ka /Persona A/ no 2024. gada 1. jūlija līdz 20. novembrim bija trūcīgas personas statuss (*lietas 159. lapa*), apsūdzēto atbrīvoja no procesuālo izdevumu segšanas, sedzot tos no valsts līdzekļiem (Kriminālprocesa likuma 368. panta ceturtā daļa).

[15.3] Kriminālprocesa likuma 455. panta pirmā daļa noteic, ka tiesas sēdē apsūdzētajam un aizstāvim ir vienādas tiesības iesniegt pierādījumus, norādot, kādēļ lūgumi vai pierādījumi nebija iesniegti tiesā līdz šim, piedalīties pierādījumu pārbaudē, iesniegt tiesai rakstveida paskaidrojumus, piedalīties tiesas debatēs, kā arī citu jautājumu izskatīšanā, kuri radušies krimināllietas iztiesāšanas gaitā, savukārt $1.^1$ daļa paredz, ka aizstāvim, lai iesniegtu papildu pierādījumus, ir tiesības rakstveidā pieprasīt no juridiskajām personām kriminālprocesam nozīmīgus dokumentus un ziņas par faktiem, izņemot šā likuma 121. panta piektajā daļā un 192. pantā paredzēto. No minētās normas izriet, ka aizstāvei ir tiesības vērsties pašvaldības iestādē un iegūt ziņas par apsūdzētās personību, lai iesniegtu tiesā.

Nepamatots ir aizstāves paustais viedoklis, ka apelācijas instances tiesai bija jāielūkojas informatīvajās sistēmās, lai pārliecinātos, ka apsūdzētajai ir piešķirts trūcīgas personas statuss. Tiesa vērš uzmanību, ka konkrētajā gadījumā tiesa nekonstatēja Kriminālprocesa likuma 455. panta otrajā daļā paredzēto pamatu, lai iegūtu pierādījumus un tos pārbaudītu pēc pašas iniciatīvas.

Zemgales apgabaltiesa ņem vērā, ka pirmās instances tiesa apmierināja aizstāvības lūgumu un tiesas sēde vienu reizi tika atlikta, lai apsūdzētajai dotu iespēju iesniegt pierādījumus par trūcīgas personas statusa iesniegšanu. Secināms, ka aizstāvībai bija zināms, ka pierādījumi tiesā par apsūdzētās personību jāiesniedz apsūdzētajai pašai.

Zemgales apgabaltiesa vērš uzmanību, ka aizstāvībai bija pietiekošs laiks, lai atbilstoši Kriminālprocesa likuma 455. pantam iegūtu ziņas par apsūdzētās personību un iesniegtu apelācijas instances tiesai, kas nav izdarīts.

[15.4] Apelācijas instances tiesa ņem vērā, ka apsūdzētā nav iesniegusi pierādījumus tam, lai tiesa varētu secināt, ka apsūdzētās mantiskais stāvoklis ir tāds, kas liedz viņai samaksāt procesuālos izdevumus. Tiesa arī nekonstatē Kriminālprocesā 85. panta, 368. panta ceturtās nosacījumus, lai procesuālos izdevumus segtu no valsts līdzekļiem. Tādējādi Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētajai jāsedz procesuālos izdevumus par valsts nodrošinātu juridisko palīdzību apelācijas instances tiesā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563. panta pirmās daļas 3. punktu, Zemgales apgabaltiesa

nosprieda

atcelt Zemgales rajona tiesas 2024. gada 4. oktobra spriedumu daļā par kaitējuma kompensāciju.

Piedzīt valsts labā no /Persona A/ kaitējuma kompensāciju 134,67*euro* apmērā, noteikt to labprātīgas atlīdzināšanas termiņu – 30 dienas no nolēmuma spēkā stāšanās dienas un pienākumu iesniegt Zemgales rajona tiesai dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Piedzīt valsts labā no /Persona A/ 240*euro* procesuālos izdevumus par advokātes darbu apelācijas instances tiesā, nosakot 30 dienu termiņu to labprātīgai atlīdzināšanai.

Nolēmumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā 10 darbdienu laikā pēc pilna nolēmuma pieejamības dienas, iesniedzot sūdzību vai prokurora protestu Zemgales apgabaltiesas Jēkabpils tiesu namā.

Pilns nolēmums pieejams 2025. gada 21. novembrī.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs *(paraksts*)* Ramiro Grandāns

Tiesnesis *(paraksts*)* Elmārs Lenšs

Tiesnese *(paraksts*)* Inese Belicka

**Dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.*